

на *зияфетъ*. Така се нарича продължителната бѣседа, въ врѣме на която ѣдѣтъ, пиятъ шербетъ, танцуватъ и даже спятъ; кафето и цигаритѣ сѣ въ изобилие, при това свирятъ съ *шездари*, а гдѣто сѣ введени франкскитѣ обичаи, тамъ свирятъ на фортепьяно. Така се веселятъ бѣднитѣ харемни затворници, или развеселяватъ свойтъ господарь. Ако той съизволи да влѣзе въ харема, то се облича съ шуба или антерия, сѣда на мѣгкийтъ диванъ, пие кафе и шербетъ, или хюска мастика, зацѣтва се съ дима на чубучката и попоглѣжда на развлеченията.

За всѣки правовѣренъ мюсюманинъ това е врѣмето на сладкъ одихъ, на райско наслаждение. Цѣль день той е или на служба или е заетъ съ нѣкаква работа; ако ли той не служи или нѣма работа, то той е длъженъ да сѣди въ *селямлъка*, и да чяка дождѣ го съжелятъ гоститѣ и да го избавятъ отъ мъкотия и усамотение. Тукъ той е длъженъ да ѣде утрѣнната и вечерната трапеза, защото може да дойде гостенинъ, а Исляма прѣдписва да се нахрани, напои и радостно приеме гостенина: това е религиозна длъжностъ. Като исполни свойтъ дългъ въ селямлъка, той може да се отдалечи на одихъ въ харема. Въ правовѣрнитѣ селямлъцитѣ сѣ всѣкога бѣдни, макаръ и чисти; да има само на какво да се сѣдне и прозорець, отъ който да се глѣда на Божий свѣтъ, по обичайтъ на люднѣ вонения, чергарски. Но въ харема и на най-бѣдниятъ чловѣкъ се забѣлѣзва каква-годѣ раскошь: межки капаета, свѣтло-цвѣтни килими, свѣщилници съ горящи свѣщи срѣбърни чешки, часъ вникъ съ музика, и различни лѣскави играчки—това е съ трудъ спечеленъ жгълъ за отлѣхване.

Какви прѣлести нѣма въ харема на мюесарифъ паша. На пода смирненски вълнисти килими, така межки като че ли сѣ пролѣзва мурава; на стѣнитѣ дванадесетъ срѣбърни свѣщника, въ всѣки еденъ горятъ по три свѣщи, а надъ свѣщитѣ хрусталии гирланди, които прѣчуватъ и отразяватъ свѣтлината съ седемѣтъхъ цвѣтове на джгата; около стѣнитѣ канапета, покрити съ червенъ атласъ съ срѣбърни и златни цвѣтове; двѣ голѣми огледала, едно срѣщу друго, отъ мендерлика до таванъ; та-